

13/02/2022

Μητροπολίτης Πισιδίας: «Υπέρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου...»

/ [Γνώμες](#)

Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη Πισιδίας κ. Σωτηρίου

ΟΜΙΛΙΑ 12η, ΕΡΜΗΝΕΥΤΙΚΗ ΣΤΗ Θ. ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ

“Υπέρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου...” (12)

(19.12.2021)

Ο Διάκονος, συνεχίζοντας τα “Ειρηνικά” στη Θεία Λειτουργία εκφωνεί: **“Ὑπέρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου καί τῶν μετά πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ εἰσιόντων ἐν αὐτῷ τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν”**.

Από την Αγία Γραφή διδασκόμαστε, ότι ναός Θεού και οἶκος Κυρίου καλεῖται, όχι μόνον το σῶμα του κάθε βαπτισμένου χριστιανού, μέσα στο οποίο ενοικεί το Πανάγιο Πνεῦμα (Α' Κορ. 3:16. & 6:19), αλλά και ο ιδιαίτερος οἶκος, ο αφιερωμένος στη λατρεία του Κυρίου, στον οποίον συνερχόμαστε οι πιστοί, για να αναπέμπομε τις προσευχές μας, να αγιαζόμαστε με τα Ἅγια Μυστήρια και να λατρεύουμε τον Ὑψιστον “ἐν Πνεύματι καί ἀληθείᾳ” (Ιωάν. 44:24). Οἶκος της προσευχῆς ἡ ναός του Θεοῦ ονομάζεται και ἡ Ἐκκλησία (Α' Κορ. 11:22).

Από την ημέρα των Εγκαινίων, ενός νέου ναοῦ, ο ναός αποκαλεῖται **ἅγιος**, διότι καθιερώνεται αποκλειστικά στη λατρεία του Θεοῦ, και δεν επιτρέπεται να χρησιμοποιηθεῖ για ἄσχετη χρήση. Επίσης, εἶναι Ἅγιος, διότι ἔχει το ιερό Θυσιαστήριο, ἐπάνω στο οποίο προσφέρεται ἡ Θεία Ευχαριστία. Από την Θ. Λειτουργία της Μεγάλης Πέμπτης φυλάσσεται στο Ἅγιο Ἀρτοφόριο, που βρίσκεται ἐπάνω στην Αγία Τράπεζα, ο ἅγιος Ἄρτος, το Σῶμα και το Αἷμα του Κυρίου, που προσφέρεται για Θεία Μετάληψη σε ἐκτακτες περιστάσεις. Επομένως ἡ παρουσία του Θεοῦ σε κάθε Ορθόδοξο ναό εἶναι συνεχῆς, ο δε ἅγιος αὐτός Οἶκος εἶναι το κέντρον του αγιασμοῦ μας, διὰ του οποίου γινόμαστε κι εμεῖς ἅγιοι.

Με την δέηση αὐτή του Διακόνου, “Ὑπέρ τοῦ ἁγίου Οἴκου τούτου...”, παρακαλοῦμε τον Κύριο να διαφυλάττει ἀβλαβῆ ἐπὶ αἰῶνες τον ιερό ναό μας, και να εκπληρώνει τα δίκαια αιτήματα των πιστῶν, που εισέρχονται με πίστη και βαθειά ευλάβεια προς το Θεό.

Αλλά γιατί στο αίτημα αὐτό γίνεται αὐτή ἡ διάκριση; Γιατί δεν παρακαλεῖται ο Κύριος να δέχεται τα αιτήματα ὅλων ἀνεξαιρέτως των προσερχομένων στο ναό, αλλά μόνον αὐτῶν που εισέρχονται με πίστη και ευλάβεια;

Ἡ Ἐκκλησία και προσευχομένη καθοδηγεῖ πνευματικῶς τα παιδιά της. Ἡ Ἐκκλησία ως το Ταμείον της Θείας Χάριτος, δεν ενεργεῖ κατὰ τρόπον μαγικόν στις ψυχές των ἀνθρώπων. Μερικοὶ νομίζουν ὅτι, αν περάσουν την Κυριακή το πρωί από την Ἐκκλησία, ανάψουν μια χούφτα κεριά στα μανουάλια, προσκυνήσουν τις ιερές εἰκόνες του ναοῦ και φύγουν, ὅτι ἔκαναν το χρέος τους μπροστά στο Θεό! Μα, ἐκείνη την ὥρα ο ἴδιος ο Ἰησοῦς Χριστός ιερουργεῖ το Μυστήριον της Θείας Ευχαριστίας, σου ετοιμάζει Τράπεζα Μυστική και σε προσκαλεῖ να παρακαθήσεις με τους Μαθητές Του: “*Λάβετε φάγετε*”, *πίετε ἐξ αὐτοῦ πάντες...*” σου λέγει, κι εσύ γυρίζεις την πλάτη στο Χριστό και φεύγεις, και μάλιστα θεωρεῖς ὅτι ἡ συμπεριφορά σου ἀπέναντι στο Θεό εἶναι ἡ πρέπουσα; Αν πίστευες ὅτι μπροστά σου

ιερουργεί ο Χριστός θα έφευγες;

Αδελφοί μου, στον άγιον Οίκον του Θεού να εισερχόμαστε όχι μόνο με ευλάβεια, αλλά και με πίστη. Να πιστεύουμε αδίστακτα ότι το σπουδαιότερο δεν είναι ότι θα ανάψουμε τα κεράκια μας και θα προσκυνήσουμε τις ιερές εικόνες, αλλά το σημαντικότερο, ότι με την προσκύνηση της εικόνας π. χ. του Κυρίου, θα αποδώσουμε στον ίδιο τον Κύριο την λατρεία μας.

Επομένως οι πιστοί που εισέρχονται στο ναό πρέπει να πιστεύουν δύο πράγματα: Πρώτον· όσα ζητούν στην προσευχή τους με πίστη, εάν είναι για το πνευματικό τους συμφέρον, θα τα λάβουν (Μάρκ.11:24). Και δεύτερον: ο ναός στον οποίον βρίσκονται είναι άγιος Οίκος του Θεού.

Το δεύτερο αυτό πρέπει να ρυθμίζει και την όλη συμπεριφορά μας εντός του ναού. Ομολογώ ότι με πολλή στενοχώρια οι ιερείς μας αναγκάζονται -ιδίως τους θερινούς μήνες- να συνιστούν στους εκκλησιαζομένους να εισέρχονται στο ναό με σεμνή ενδυμασία. Δεν μπορούν άνδρες ή γυναίκες όπως πηγαίνουν στη θάλασσα για το μπάνιο τους, να μπούν και στην Εκκλησία. Ας προβλέψουν να βάλουν στη τσάντα τους, ένα απλό φορεματάκι, η ότι άλλο και να ντυθούν, προτού περάσουν την είσοδο του ναού. Έχει παρατηρηθεί ότι κάποιες εκκλησιαζόμενες τηρούν την παράδοση, και ρίχνουν στα μαλλιά τους ένα μαντήλι, αδιαφορώντας για το ότι τα άλλα μέλη του σώματός τους μένουν ακάλυπτα. Αυτό, αν δεν προέρχεται από άγνοια, φανερώνει υποκρισία. Το πνεύμα του Αποστόλου Παύλου, που συνιστά “*η γυναίκα όταν προσεύχεται να φοράει κάλυμμα στο κεφάλι της*” (Α’ Κορ.11,6), έχει σχέση με τίς κοινωνικές και οικογενειακές αντιλήψεις της εποχής του, τις οποίες επενδύει με θεολογικό περιεχόμενο. Παρόμοια έθιμα διατηρούνται μέχρι σήμερα, σε πολλές χώρες του κόσμου. Αλλά όσες εκκλησιαζόμενες θεωρούν ότι αρκεί να υπάρχει στο κεφάλι το μαντήλι και άλλα μέλη του σώματος να τα προβάλλουν γυμνά, ας ξέρουν ότι δεν θα έχουν τον Απόστολο Παύλο με το μέρος τους. Και θα τους ήταν ωφέλιμο να διαβάσουν προσεκτικά τίς σχετικές με τη λατρεία προτροπές του Αποστόλου Παύλου: “*Οι γυναίκες να προσεύχονται με κόσμια αμφίεση. Να στολίζουν τον εαυτόν τους με σεμνότητα και σωφροσύνη κι όχι με περίτεχνες κομμώσεις και χρυσά κοσμήματα ή μαργαριτάρια ή πολυτελή ενδύματα*” (Α’ Τιμ. 2:9).

Αγαπητοί μου αδελφοί και αδελφές, πολύ επιτυχημένα έχουν παρομοιάσει τους Ορθοδόξους ναούς με γαλήνια λιμάνια, εγκατεστημένα στις πέντε Ηπείρους, όπου οι θαλασσοπόροι της ζωής αυτής συχνά καταφεύγουμε, για να προστατευθούμε από τυφώνες και τρικυμίες, για να γαληνέψουν οι ψυχές μας από τα άγχη και τις αδικίες, για να θεραπευτούμε από τα ποικίλα τραύματά μας, να ανεφοδιαστούμε πνευματικά και να αντλήσουμε τη δύναμη των Ιερών Μυστηρίων, ώστε να συνεχίσουμε με επιτυχία τη πλεύση μας προς το λιμάνι του Ουρανού, που είναι και ο τελικός προορισμός μας. Ας παρακαλούμε λοιπόν, με όλη μας την καρδιά τον

Κύριο, να ακούει και να εκπληρώνει τα δίκαια αιτήματα “τῶν μετὰ πίστεως, εὐλαβείας καί φόβου Θεοῦ” εισερχομένων στους ἀνά τον κόσμον ιερούς ναούς μας. Εἶναι χρέος ἀγάπης. Ἀμήν.